

РЕШЕНИЕ

№ 586

гр. Сливен, 22.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, X СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Нина М. Коритарова

при участието на секретаря Мариана В. Тодорова
като разгледа докладваното от Нина М. Коритарова Гражданско дело № 20212230103984 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 143 СК за присъждане на ежемесечна издръжка в размер на 300 лв. от непълнолетната ДЖ. ЛЮБ. М., ЕГН: ***** със съгласието на нейната майка и законен представител Х. АХМ. ИСМ., ЕГН: ***** и двете с адрес в гр. С., кв. "Д." № ., вх. ., ет. ., ап. . срещу Л. А. М., ЕГН: ***** от гр. С., кв. "К." № ., вх. ., ап. ..

В исковата молба ищцата твърди, че ответникът е нейн баща, а родителите ѝ са разделени от 2007 г., като от този момент грижите за нейното отглеждане и възпитание били поети от нейната майка изцяло. Ответникът не бил участвал в нейното отглеждане и възпитание и не ѝ бил предоставял средства необходими за нейната издръжка. През настоящата учебна година 2020/2021 г. била ученичка в девети клас на ПГПЗЕ „Захари Стоянов“, Сливен. С оглед на възрастта ѝ били нарастнали потребностите ѝ от облекло, храна, учебни пособия, образователни и културни потребности, с оглед дистанционното обучение били налице допълнителни разходи за достъп до интернет. Майка се била затруднявала да осигури всички необходими средства за нейната издръжка, тъй като нямала постоянен доход. Твърди, че ответникът имал сигурни доходи и следвало и той да вземе участие в разходите за нейната издръжка.

Претендира съда да осъди ответника на основание чл. 143 СК да ѝ заплати месечна издръжка в размер на 300 лв. от датата на депозиране на исковата молба-01.09.2021 г. до навършване на пълнолетие или до настъпването на друга причина за изменението или прекратяването ѝ ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска. Претендира сторени по делото разноски.

Ответникът подава отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК. Счита, че претендираната от ищцата сума за месечна издръжка била силно завишена, тъй като по см. на чл. 142, ал. 1 СК не била съобразена с възможностите на лицето, което било дължало издръжката. Твърди, че към настоящия момент бил работил на трудов договор, като ведно

от същия, който прилага като писмено доказателство по делото брутно му месечно трудово възнаграждение било в размер на 650 лв., а нетното му месечно трудово възнаграждение било в размер на 504,39 лв. Няма допълнителни доходи и бил готов да заплаща ежемесечна издръжка в размер на 200 лв. на детето, за да може да осигури и своята собствена издръжка. Не се било установявало детето да има специални нужди, които да обуславят претендирания размер на издръжката, който според него бил завишен.

Съдът е отделил като безспорно между страните обстоятелството, че ответникът дължи ежемесечна издръжка в размер на 200 лв., съобразно нуждите на ищцата и неговите възможности. Съдът е указал на ищцата, че по предявения иск с правно основание чл. 143 СК носи доказателствената тежест за установяване на своите потребности и доходите на нейната майка, както и доходите на ответника и възможностите му да дава претендирания размер издръжка над признатия от него размер от 200 лв.

Съдът, след като прецени доводите на страните, доказателствата по делото и на основание чл.235 ГПК приема за установени следните обстоятелства:

Безспорно между страните е че ответникът е баща на ищцата, а родителите ѝ са разделени от 2007 г., като от този момент грижите за нейното отглеждане и възпитание били поети от нейната майка. През настоящата учебна година 2021/2022 г. ищцата е ученичка в десети клас на ПГПЗЕ „Захари Стоянов“, Сливен. С оглед на възрастта ѝ са нарастнали потребностите ѝ от облекло, храна, учебни пособия, образователни и културни потребности, с оглед дистанционното обучение са налице допълнителни разходи за достъп до интернет.

Видно от изготвения по делото социален доклад детето се отглежда към настоящия момент от неговата майка, като родителите ѝ са разделени и са във влошени отношения. На детето се задоволяват основните му потребности от храна, облекло, жилищни условия и здравни грижи. Разходите на детето са нарастнали съобразно неговата възраст и ежедневни нужди.

Видно от представената служебна бележка майката на ищцата има брутен доход за м. август 2021 г. в размер на 680 лв. Видно от представения от бащата трудов договор неговото брутно трудово възнаграждение е в размер на 650 лв.

От показанията на разпитаната по делото свидетелка Х., която е психолог в училището на ищцата, които съдът кредитира като безпристрастни и кореспондиращи с останалия събран по делото доказателствен материал ищцата била отговорна и добра ученичка и се отглеждала от нейната майка. Получавала социална стипендия и се било налагало училището да ѝ закупи учебници, тъй като тя и майка ѝ били финансово затруднени. Живеели в общинско жилище и им помагали със закупуването на мебели. Детето имало потребности като всеки тийнейджър от закупуване на дрехи, учебници и средства за развлечение. С оглед на дистанционното обучение на детето училището било осигурило лаптоп и било плащало интернета на детето.

При тази фактическа обстановка, правните изводи са следните:

Ищцата претендира със съгласието на своята майка от ответника заплащане на месечна издръжка за в бъдеще време в конкретно посочен размер от 300 лв. месечно.

Налице е частично признание на иска от страна на ответника, както по основание, така и по размер. Ответникът е съгласен да изплаща на ищцата ежемесечна издръжка в размер на 200 лв.

Разпоредбата на чл.143 СК ал.2 гласи, че родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са работоспособни и дали могат да се

издържат от имуществото си.

Следва да се отбележи факта, че с изменение размера на минималната работна заплата, определена с Постановление на МС е от 650 лв. На тази база и законово е регламентиран минималният размер на дължим месечна издръжка за ненавършило пълнолетие дете, която е в размер на $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата, определена за страната или се равнява на 162,50 лв.

Ищцата, при пълно и главно доказване, съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест в настоящото производство установи четирите предпоставки за уважаване на осъдителния иск за определяне размер на първоначална месечната издръжка, а именно: същата е непълнолетно дете на ответника и че има нужда от заплащане на издръжка от баща си. Нуждите на децата и условията на живот са с траен и продължителен характер. Четвъртата предпоставка е възможността на ответника да дава издръжка за детето си в претендирания размер, за в бъдеще.

Субект на задължението за издръжка е лице, притежаващо качеството „родител“, и задължението му да дава такава на ненавършили пълнолетие негови деца. Субект на правото да претендира издръжка е лице, ненавършило пълнолетие дете на ответника, като обоснове трайната нужда от такава, дължима и от двамата родители.

За задоволяване нуждите на роденото от съвместното съжителство на страните дете Д. от храна, облекло, учебници и учебни пособия и други ежедневно необходими разходи са нужни средства, които следва да се поемат от родителите и – страните по делото – съобразно доходите и възможностите им. Доказателства за доходите на ответника по делото към настоящия момент се представиха, поради което съдът приема, че същия реализира брутен трудов доход, в размер на 650 лв., което е видно от представения от него трудов договор. Видно от представената по делото служебна бележка brutният доход на майката за м. август 2021 г е 680 лв. Като взе предвид доходите на родителите и възрастта и потребностите на детето и съобразно законовата разпоредба на чл. 142 от СК, съдът намира, че месечната издръжка, която двамата родители следва да осигурят за непълнолетното дете Д., което на 16 години и е ученичка в десети клас следва да бъде не по-малко от 400 лева. Съгласно чл. 140, ал.3 от СК тези суми следва да се разпределят между родителите съобразно с възможностите им, като се вземат предвид и непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието на децата от страна на майката. С оглед установеното обстоятелство, че майката е поела грижата по отглеждането и възпитанието на детето Д., то ответникът следва да поеме частта от ежемесечните разноси по отглеждането и като заплаща по 250 лева месечна издръжка на дъщеря си Д., считано от предявяване на иска – 01.09.2021 г. Останалите необходими средства ще се дават от майката, която ще продължи да полага преки и непосредствени грижи по възпитанието и отглеждането и. В случая, съдът намира, че материални възможности на бащата не са основание за присъждане на претендирания размер на издръжката от 300.00 лв. месечно, съобразено с възрастта, пола, здравословното състояние на детето. Получаваните месечни добавки за деца се включват към дохода на родителя, при който е детето, от който доход се определя възможността му да заплаща издръжка. Разпитаната в качеството на свидетел психологът в училището на детето., чийто показания съда кредитира, установи, че детето е нормално дете, като всички останали, и няма никакви специални нужди, които да са свързани с влошено здравословно състояние или специални интереси и извънкласни занимания.

Според разпоредбата на чл. 143 СК всеки родител е длъжен да издържа своите непълнолетни деца. Трайната съдебна практика възприема, че щом родителят е в трудоспособна възраст, той би могъл да реализира средства, с които да изпълнява задължението си за издръжка към непълнолетните си деца. Съгласно разпоредбата на чл.

142, ал.2 СК минималният размер на дължимата издръжка е 1/4 от установената за страната минимална работна заплата или сума, равняваща се на 162,50 лева. Доколкото всеки родител е длъжен да издържа непълнолетните си деца, то всеки родител дължи издръжка, независимо от обстоятелството дали реализира доходи или не. Размерът на издръжката обаче във всеки конкретен случай е различна и се определя като се държи сметка за баланса между нуждите на детето и възможностите на дължащия такава. Следва да се има предвид, че дължимата от другия родител месечна издръжка не може да бъде определена в размер, който в пълна и максимална степен да задоволява всички желания на детето. Издръжката са по-скоро средства, които имат характер да осигурят задоволяване на потребностите на детето, свързани с неговото отглеждане и възпитание и развитие. Като отчита възрастта на детето, фактът, че родителят, при когото живее работи, съдът намира, че за нуждите, необходими средно месечно по около посочените по-горе суми месечно. Съгласно чл. 143, ал. 1 от СК всеки родител е длъжен съобразно своите възможности и материално състояние да осигурява условия на живот, необходими за развитието на детето, което включва и задължение за издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца. Законът изрично постановява размерът на издръжката в такива случаи да е обусловен от редица фактори - както в зависимост от нуждите на децата, така и в зависимост от възможностите на родителя, при фиксиран минимум в ал. 2 на чл. 142 СК. В посочената разпоредба минималната издръжка за едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата. Към момента тя е 650.00 лв. /от 01.01.2021 г/ или нормативно определения минимален размер на издръжката е 162,50 лв. При съобразяване възрастта и потребностите на детето, материалните възможности на неговите родители, както и на факта, че детето е ученичка, съдът определя размера на необходимата на детето издръжка на около 400.00 лева месечно. Съдът, счита, че този размер е адекватен на нуждите на детето от храна, облекло, развлечения, разходи свързани с учебния процес за учебници и достъп до интернет с оглед дистанционното обучение на учениците. Съобразен е и й с обстоятелството, че детето и майка му живеят в общинско жилище, както и с доходите на двамата му родители и техните възможности, които не са големи, тъй като и двамата взимат минимални работни заплати. Детето не е във влошено здравословно състояние, нито има никакви специални интереси и нужди.

Посочената сума е минимално изискуемата за издръжката на детето. Съгласно т. 7 от ППВС № 5 от 16. XI. 1970 г. тя следва да бъде разпределена между двамата родители като се вземат предвид възможностите на всеки от тях, както и грижите на родителя, при когото се отглежда детето. По изложените съображения съдът разпределя така определения размер на издръжката, като ответникът следва да заплаща сума в размер на 250.00 лева месечно, а остатъкът от издръжката от 150 лв. и непосредствената грижа за все още непълнолетната ищца следва да се поеме от майката.

Поради гореизложеното, съдът намира, че предявения иск за издръжка следва да бъде уважен до посочения размер от 250.00 лв., като за разликата до пълният им размер от 300.00 лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

При този изход на делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС-Сливен държавни такси пропорционално с уважения размер на иска в размер на 240 лв. определена по реда на чл. 69, ал. 1, т. 7 ГПК за периодични платежи за 24 месеца, тъй като непълнолетното дете ще навърши пълнолетие на 23.09.2023 г.

Ищцата не е направила в хода на производството разноски, тъй като й е бил назначен по реда на чл. 26, ал. 1 ЗПП служебен адвокат.

Ответникът е направил разноски за адвокатско възнаграждение в производството от 450.00 лв., което не претендира да му бъде заплатено.

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 2 от СК Л. А. М., ЕГН: ***** от гр. С., кв. "К." № ., вх. ., ап. . **ДА ЗАПЛАЩА** на ДЖ. ЛЮБ. М., ЕГН: ***** със съгласието на нейната майка и законен представител Х. АХМ. ИСМ., ЕГН: ***** и двете с адрес в гр. С., кв. "Д." № ., вх. ., ет. ., ап. ., месечна издръжка в размер на **250.00 лв.**, считано от 01.09.2021 г., ведно със законната лихва върху всяка просрочена съобразно падежа и вноска до окончателното ѝ заплащане, до настъпване на законно основание за изменяване или прекратяване на издръжката, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск над **този размер от 250 лв., до предявения такъв от 300.00 лв.** като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА Л. А. М., ЕГН: ***** от гр. С., кв. "К." № ., вх. ., ап. . **да ЗАПЛАТИ** по сметка на РС-Сливен сумата **от 240 лв.** държавна такса върху присъдената издръжка по иска по чл. 143, ал. 2 от СК.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Сливен в двуседмичен срок, считано от 22.10.2021 г.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____